

Manon

Lucie Vondráčková

A

S tebou léto krátký se mi zdálo

D

A nebylo to málo

A

co naučils mě znát
a slunečnice závistí jen žloutly

D

že nikdy neprokoukli

A

co nutí mně se ptát,

Hmi D A

čím' to že já chci být jen s tebou

A D A Hmi D

a když tě mám svět se točí čím dál tím víc

A

R: Jak tobogán

D

není už vzdálenost

A

a není vykřičník

E

a není otazník

A

love tobogán

D

není už přítomnost

A

a vůbec nic co bylo dříve kolem nás

Hmi

C#mi

jenom ty a já

E

D

a slunce který mám nad hlavou

A

popletenou

D

jen ty a já

A

D

a jenom slunce který nám

A

nám nám nám ráno stoupá nad hlavou

D

Jsem Manon která přijíždí sem z dálky

A nemůže už spát

A neví kam jít má

Pro Degrýjeho vkládá do košíků pár motýlů a hříchů

A pak mu povídá

Čím to že já chci být jen s tebou

A když tě mám - svět se točí čím dál tím víc

Víc než nejdelší

R: Tobogán...

...
popletenou
jen ty a já
a slunce napořád

koulí ten svůj velikej míč
jeho paprsků pár s tebou chytám
Dřív než počítat čas
K sobě stáhne si zas
Z plochy všechno co právě
Láska láska láska má pro nás

R: